

Du er Guds barn

Men da tidens fylde kom, sendte Gud sin søn, født af en kvinde, født under loven, for at han skulle løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår. Og fordi I er børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber: Abba, fader! Så er du da ikke længere træl, men barn. Og er du barn, har Gud også gjort dig til arving. (Gal. 4,4-7)

Ved troen på Kristus, har vi fået barnekår – Kristus løskøbte os, så vi kunne få barnekår. Vi er altså ved troen på Kristus blevet børn af Gud. Du er Guds barn. Hvilken herlig sandhed. En sandhed som kan være svær at gribe, men en sandhed som viser Guds kærlighed til os, nemlig en fars kærlighed til sit barn. Loven blev erstattet med barnekåret.

I KJV er barnekåret beskrevet som at blive adopteret som søn. Jeg har kigget på, hvad det betyder: At ved tro på Kristus bliver du et barn og du bliver født til at være Guds barn ved Helligånden. Derfor står der i Romerbrevet 8, at Helligånden vidner sammen med vores ånd om, at vi er Guds børn. Så ved troen på Kristus modtager du barnekåret, Gud bekræfter, at du er Hans barn, ved at give dig Helligånden. I barnekåret ligger friheden, at vi er blevet løskøbt fra det, vi var bundet af, til at leve i frihed som Guds barn. Barnekåret gør nemlig ikke kun dét, at vi bliver børn, men at vi bliver børn af Gud. Altså Gud ser dig som Sit barn.

Paulus skriver, at vi er blevet kendt af Gud, hvilket viser os, at Gud ser os, Han holder øje med os - altså på den gode måde. Det vil sige, Han holder ikke øje med, om vi begår fejl, men om vi har brug for Hans hjælp.

Når jeg beder Sofia (min yngste datter på 5 år) om at tage tøj på selv, så har hun en forventning om, at jeg vil hjælpe hende, hvis hun får brug for det. Og at jeg - som mor - vil hjælpe hende, når tingene bliver svære, hvor meget mere vil din himmelske Far så hjælpe dig, når du har brug for det. At tro på, at Gud hjælper os, der er Hans børn, er, at tro på, at Jesus blev korsfæstet for at sætte os fri.

For Gud er du Hans barn og Han vil hjælpe dig i alt, hvad du står i. Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn,

kommer I slet ikke ind i Himmeriget (Matt. 18,3). Jesus beder os om at omvende os og blive som børn, hvordan kan vi det? Ved at vi tror på Kristus og tager imod, at Gud er vores Far. Det er faktisk meget vigtigt, at vi er grundfæstet i vores tro på, at vi er børn af Gud. Hele grundlaget for vores liv som kristne må være, at Jesus har gjort os til Guds børn - ved Hans offer.

Gud tugter os, men Han giver også og Han hjælper os. Faktisk vidste Han, da Han forudbestemte os til at være Hans børn, at vi har brug for hjælp til at f.eks. elske hinanden, som jo er Jesu Kristi bud til os. Gud vidste, at vi ikke kunne selv. Så allerede før, vi blev Hans børn, sendte Han hjælp til os: Helligånden. Helligånden sørger for, at vi kan elske hinanden – Halleluja.

Du behøver ikke kæmpe mere, du behøver ikke sætte spørgsmålstegn ved dine gerninger, om de er gode nok til Gud. Du er Guds barn, det er Ham, som sørger for, at du lykkes.

I har jo ikke fået en ånd, som giver trællekår, så I atter skulle leve i frygt, men I har fået den ånd, som giver barnekår, og i den råber vi: Abba, fader! (Rom. 8,15)

På grund af, at vi er blevet Guds børn ved troen på Kristus, skal vi ikke leve i frygt. Vi skal ikke være bange for at gøre noget forkert, for Gud hjælper os – og mere er: Han ønsker at hjælpe os. Gud har sat os fri af frygt, Han har gjort dig til Hans barn og Han er blevet din Far. Han har en plan for dig, en god plan: Husk på, at alle gode gaver kommer ned fra Ham. Han kommer aldrig for sent. Men for, at Han kan være vores Far i den fulde betydning, må vi tro på, at det, vi skal gøre, er at tro på Kristus. Altså du er Guds barn og Han vil passe på dig og vil hjælpe dig, men det har intet med dine gerninger at gøre. Du skal ikke gøre noget for at blive Gud barn, du skal hvile i, at Jesus gjorde værket, som førte dig ind i barnekåret – at være Guds barn. Og som barn har vi brug for vores Far. Vi skal ikke klare tingene selv – Han er hos dig, Han fører dig igennem og Han vil udruste dig og Han vil sørge for, at Helligånden vil arbejde i dig, så du kan følge Jesus.

Det er så stort, når vi helt griber, at Gud er vores Far, tænk: du har himlens Skaber bag dig. Den ånd, som vi har fået - Helligånden, gør, at vi kan råbe Abba Fader! Det betyder, at du kan råbe på Gud

og Han vil høre dig - og Han vil være med dig i alt. Der er intet at frygte, når vi blot kan sige Abba Fader.

Jesus kunne gå igennem sine lidelser, fordi Han vidste, hvem der var Hans Far og at Hans far ville udfri Ham. Du kan gå igennem alt, fordi Gud er din Far, og du intet behøver at frygte. Gud sendte sin Søn, der frasagde sig alt det himmelske for at gå her på jorden og som døde en grufuld død for at gøre dig til Guds barn. Så Han vil ikke bare forlade dig derefter og sige: nu er resten op til dig! – måske en jordisk far ville forlade dig eller sige, at nu må du klare dig selv. Gud kalder os børn, fordi vi er børn - og noget, børn altid burde kunne regne med, er, at deres forældre passer på dem og hjælper dem. Noget, **du** altid kan regne med, er, at Gud passer på dig og hjælper dig. Dén tillid må vi have til Gud, at fordi Han er vores Far, forordner Han alt til det gode for os. Og det hele skyldes Kristus.

Jesus vidste, hvem Gud var, da Han gik på jorden. Jesus helbredte mennesker for at vise Guds godhed og villighed til at hjælpe dem, som er i nød. Han viste barmhjertighed mod dem, som var forslåede, for at vise Guds kærlighed. Han viste, hvordan Gud sørger for sine børn - ved at give mad til flere tusinde mennesker, når der var for lidt.

Hver gang, Jesus gjorde en gerning, var det for at vise Guds godhed og kærlighed – for at vise hvilken Far Han er. Gud er kærlighed: Din Far er kærlighed. Derfor kan vi vide, at uanset hvordan det ser ud, så er hjælpen på vej – fordi du er Hans barn.

Et hvert barn, som føler sig elsket og som er blevet hjulpet, vil have respekt for sine forældre - ikke på grund af frygt; men på grund af visheden om, at der altid er hjælp at finde og at motivet bag handlingen altid er kærlighed. Det samme gælder Guds frygten, der kan beskrives som respekt for Gud, at kende til Guds storhed og almægtighed; men også at kende til Hans kærlighed. Når vi forstår Guds kærlighed til os og at Han altid vil hjælpe os, vil vi have Guds frygt.

Kærlig Hilsen

Stephanie Dyreholt